

Arrest

nr. 321 336 van 7 februari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. VAN ROSSEM.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten en van Arabische origine te zijn. U bent afkomstig uit de stad Mosul (provincie Ninewa, Centraal-Irak). U woonde er in verschillende wijken in de stad. Sinds uw 15de levensjaar bent u gestopt met deelnemen aan de ramadan. U en uw familie hechten geen belang aan religie. Uw vrienden waren christenen of Yezidi.

U werkte sinds begin 2007 als redacteur voor de krant Tigris, een krant van de Jezidische culturele vereniging. U startte als reporter en later werd u redacteur. Sinds 2007 uit u kritiek op het regime in Irak via sociale media. Leden van milities reageerden hierop en bedreigden u.

U werd samen met andere leden van de krant regelmatig door terroristische groeperingen telefonisch bedreigd. U veranderde daarom regelmatig uw SIM-kaart. U legde hiervoor eveneens klacht neer bij de politie, tevergeefs. Omwille van deze dreigementen en omdat uw vader ook bedreigd werd, verhuisden jullie in 2007 van de stad Mosul naar het district Tilkaif (provincie Ninewa). Toen Daesh oprukte hebben jullie alles wat te maken had met journalistiek in brand gestoken. Uw vriend hield wel twee kranten bij.

In juni 2014 viel Daesh Tilkaif binnen. Diezelfde nacht vertrok u met uw familie naar Erbil (Koerdische Autonome Regio – KAR). Daar nam u contact op met een makelaar en via hem huurde u een appartement in de Hajfastraat in Bagdad (Centraal-Irak). De dag na jullie aankomst in Erbil, gingen jullie met een taxi van Erbil naar Bagdad omdat u daar meer kans maakte op werk als journalist. U zocht er tevergeefs werk in de journalistiek. U stond versteld hoe de sjiiitische milities er de orde handhaafden. In Bagdad praatte u verschillende keren op café met andere journalisten over sjiiitische organisaties en u gaf kritiek op de manier waarop ze Mosul wilden bevrijden. U kreeg nadien rond 26-28 juni 2014 een dreigbrief opgestuurd. De volgende dag verliet uw familie Bagdad en keerde ze terug naar de KAR, naar het district Zakho (provincie Dohuk). Uzelf bleef in Bagdad en trok in in het appartement van een vriend. Drie dagen na de ontvangst van de dreigbrief werd u neergeschoten. U herstelde 20 dagen in een ziekenhuis in Bagdad. Toen u hersteld was, vervoegde u uw familie in Zakho. Daar bereidde u uw reis naar Turkije voor. Drie maanden later, in december 2014, reisde u samen met uw ouders, broer en zussen legaal naar Turkije. Sinds uw aankomst daar bent u atheïst. In 2015 overleed uw vader in Turkije ten gevolge een hersenbloeding. U had er een relatie met een Marokkaanse vrouw, H.S., maar toen uw verblijfstitel werd ingetrokken en u, om een repatriëring naar Irak te vermijden, het plan opperde om naar Europa door te reizen, was zij niet akkoord en stopte ook de relatie. Nadat uw asiëldossier in Turkije afgesloten werd, reisde u in augustus 2022 via Griekenland, Albanië, Servië, Hongarije en Tsjechië door naar België. Op 14 september 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. Een maand na u zou ook M., de zoon van uw zus Z., naar België.

U vreest bij terugkeer naar Irak sjiiitische milities omwille van uw werk als journalist en u vreest door hen gedood te worden omwille van uw atheïsme.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw Iraakse identiteitskaart (origineel); uw Iraaks paspoort (origineel); uw elektronisch visum voor Turkije (origineel); uw Turks rijbewijs (kopie); een attest betreffende de afsluiting van uw Turks asiëldossier (kopie); een brief aan uw Turkse advocaat (en vertaling) waarin staat dat uw asiëldossier in Turkije afgesloten is (kopie); twee attesten van uw registratie bij het UNHCR (origineel); verschillende attesten van uw familie in Turkije en hun registratie bij het UNHCR (kopie); een Turkse overlijdensakte van uw vader (kopie); 2 kranten van "Tigris"; verschillende foto's van uw vernielde woning in Irak (kopie); uw Belgisch rijbewijs; een dreigbrief, dd. 26 juni 2014, (kopie); een medisch attest na de aanval in Bagdad, dd. 28 juli 2014 (kopie), waarin staat dat u op 2 juli bent opgenomen met meerdere schotwonden en ontslagen bent uit het ziekenhuis op 28 juli 2014; een Belgisch medisch attest waarop uw verschillende littekens vermeld staan.

B. Motivering

Na uw gehoor maakte u nog uw facebooklink over en een Turks attest met de identiteitsgegevens van uw familie in Turkije, dd. 26 maart 2024 (kopie).

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen heeft kenbaar gemaakt waaruit bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Ook het CGVS heeft evenmin dergelijke noden in uw hoofde kunnen vaststellen.

Wel stuurde uw advocaat op 14 maart 2024 een mail waarin hij vroeg of er voor het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS een andere tolk kon worden voorzien dan de tolk voorzien tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS. Er zouden bepaalde vertaalfouten gebeurd zijn (zie mail advocaat in administratief dossier). Vooreerst kan worden opgemerkt dat er niet werd meegedeeld om welke vertaalfouten het hier zou gaan. Louter opmerken dat er vertaalfouten werden gemaakt, kan niet volstaan om een andere tolk te eisen.

Bijkomend haalde u bij aanvang van uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS aan dat u enkele opmerkingen had over uw vorig gehoor op het CGVS. U haalde een aantal zaken aan die verkeerd zouden zijn weergegeven in de notities. Er werd u gewezen op het feit dat de notities van uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS nog niet naar u verstuurd werden. Daarop antwoordde u dat u het over de notities had die door uw advocaat zelf tijdens het eerste persoonlijk onderhoud werden gemaakt en die u vervolgens via Google translate had vertaald (CGVS II p. 3).

Dient hier te worden opgemerkt dat de notities van het persoonlijk onderhoud van de protection officer (PO) voortgaan op de notities van uw advocaat. De notities van een PO zijn opgesteld door een onpartijdige ambtenaar en bieden als dusdanig de nodige garanties inzake objectiviteit. Dat uw advocaat mogelijks zaken anders in zijn notities noteerde, volstaat logischerwijs niet om te besluiten dat de tolk die u bijstond in het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS fouten maakte.

Uit wat voorafgaat moet dan ook besloten worden dat er geen elementen voorhanden waren noch door u werden aangereikt op grond waarvan kon worden besloten dat u in het kader van uw eerste onderhoud omwille van de toen beschikbare tolk belemmerd zou zijn geweest bij het uiteenzetten van uw relaas.

Desondanks voorgaande werd u in het kader van uw tweede persoonlijk onderhoud door een andere tolk bijgestaan (zie NPO 2de onderhoud).

Hieraan kan nog worden toegevoegd dat de notities van uw 2 persoonlijke onderhouds op het CGVS samen werden verstuurd en dit pas na uw tweede persoonlijk onderhoud. U maakte nadien geen enkele opmerking over omtrent de verslagen van beide persoonlijke onderhouds zodat derhalve moet worden vastgesteld dat u zich akkoord verklaarde met de schriftelijke weergave van uw verklaringen zoals weergegeven in beide gehoorverslagen. Eveneens dient te worden geconcludeerd dat ook de tolk die u bijstond in het kader van uw eerste onderhoud uw verklaringen op een correcte wijze vertaalde.

Verder maakte uzelf tijdens het eerste gehoor op het CGVS op geen enkel moment melding van problemen met de tolk. Meer nog, u verklaarde bij aanvang de tolk goed te verstaan. Er werd u gevraagd onmiddellijk aan te geven als u de tolk niet goed zou begrijpen. Op geen enkel moment tijdens het eerste gehoor maakte u hiervan melding (CGVS I p. 2 ev.). Ook op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud werd nog expliciet gevraagd of u alle vragen en de tolk goed had begrepen. U antwoordde hierop bevestigend. U vroeg zich bovendien nog af waarom u diende terug te komen, u had alles al verteld (CGVS I p. 28). Dat er zich problemen met de tolk tijdens uw eerste gehoor op het CGVS zouden hebben voorgedaan, wordt in het licht van voorgaande eens te meer onderuit gehaald. Ook op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u alle vragen en de tolk goed begrepen heeft en ook nu weer antwoordde u bevestigend (CGVS II p. 27).

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorts dient door het CGVS na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier geconcludeerd te worden dat u het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken omwille van onderstaande redenen.

U verklaart Irak te hebben verlaten en er tot op heden niet naar terug te kunnen omdat u zich kritisch uitliet op sociale media over de milities in Irak en omdat u atheïst bent (CGVS I, p. 3 ev.; CGVS II, p. 6 ev.). Er dient echter te worden vastgesteld dat uw verklaringen worden gekenmerkt door een bijzonder weinig aannemelijk karakter, waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan het door u naar voren geschoven asielrelaas en uw aangehaalde vrees.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt een Jezidi-vereniging gesteund te hebben door te werken voor de Jezidische krant 'Tigris'.

U beperkt zich tot het louter uiten van enkele blote en vage beweringen maar u geeft geen duidelijk zicht op uw effectieve activiteiten voor de Jezidische krant.

Zo beweerde u in 2007 onmiddellijk na uw studies secundair onderwijs gestart te zijn met werken voor deze krant, wanneer u precies gestart bent, wist u echter niet te verduidelijken (CGVS I p. 13). Gevraagd naar de reden waarom u zich bij deze krant had aangesloten, kwam u niet verder dan in algemene verwoordingen te verwijzen naar de situatie van minderheden in Irak, met name Jezidi en christenen (CGVS II, p. 13). Verder beweerde u 40-50 artikels geschreven te hebben, maar niet meer in het bezit hiervan te zijn. Gevraagd naar de inhoud van uw artikels kwam u niet verder dan in vage verwoordingen te stellen dat het over minderheden ging, dat het soms kritische artikels tegen de centrale en lokale overheid waren i.v.m. hun dienstverlening, hun vervolgingen tegen minderheden (CGVS II p. 14-15). Er werd u gevraagd om meer concreet de inhoud van uw artikels te beschrijven, maar u kwam hierbij niet verder dan te beweren dat u de medische situatie van christenen aan de rand van de stad Mosul en de dienstverlening bij burgers heeft aangekaart. Omdat u

hierover vaag bleef, werd u nogmaals gevraagd te vertellen waarover u dan schreef en u haalde aan dat u het had over water en elektriciteit en veiligheid en dat de overheid deze zaken niet verzekerde. U stelde niet alles te kunnen onthouden van 2007 tot heden, veel problemen te hebben ondervonden en 8 jaar in Turkije te hebben geleefd. U zou 8 maanden nodig hebben om alles te vertellen en geen 8 uur (CGVS II p. 15). Dit is echter geen afdoende uitleg om uw gebrekkige inhoudelijke kennis over de (beweerde) door u geschreven artikels te verantwoorden. Aangezien u beweert 8 maanden lang te kunnen vertellen, mag er zeker meer en concretere informatie verwacht worden over uw werk bij de Jezidische krant.

Nog beweerde u aanvankelijk gewerkt te hebben voor de "Jezidi culturele vereniging". U was de enige moslim die lid was van deze vereniging. U heeft lang gewerkt voor deze vereniging en u heeft er een sterke band mee. U werkte voor de krant Tigris van die vereniging (CGVS I p. 13-14). Gevraagd naar de voorzitter van de vereniging, stelde u dat de vereniging geen voorzitter had, enkel een raad van bestuur. U beweerde vervolgens dat 80% van uw werk voor de krant was en dat u niet veel contact heeft met de vereniging. Gevraagd wat dan uw activiteiten voor de vereniging waren, kwam u niet verder dan te beweren dat uw andere activiteiten te maken hadden met uw werk als burgerrechtenactivist. Gelet op deze verwarrende en steeds wisselende verklaringen werd u nogmaals expliciet gevraagd naar uw activiteiten voor de vereniging. U stelde ten slotte dat uw werk louter voor de krant was (CGVS I p. 14). Nog kwam u niet verder dan te stellen dat de vereniging veel leden heeft. Hoeveel leden dat dan wel waren, wist u niet te vertellen, zelfs niet bij benadering (CGVS I p. 14). Gevraagd of u nog andere Jezidi verenigingen kende, beweerde u dat er nog veel waren, maar u kon zich geen namen herinneren (CGVS I p. 15). Gelet op uw vage en ontoereikende verklaringen rond deze vereniging, kan aan uw initiële verklaringen dat u lid was van deze vereniging, er lang voor gewerkt heeft en er een sterke band mee heeft, geen enkel geloof worden gehecht. Meer nog, na het schuldig blijven van deze antwoorden, stelde u uw verklaringen bij en beweerde u vervolgens geen lid te zijn van deze vereniging (CGVS I p. 15). Het zonder meer wijzigen van eerdere verklaringen ondermijnt dan ook bijkomend uw geloofwaardigheid.

Verder legde u geen enkel overtuigend en tastbaar begin van bewijs neer die uw activiteiten voor de krant kan bevestigen. U beweerde dat u en uw collega's alle documenten bij de inval van Daesh zouden hebben vernield (CGVS I, p. 8; CGVS II, p. 7, 12, 14-16). Toch legde u een origineel en een kopie van 2 kranten neer waarop uw naam en uw functie als uitgever/ redacteur staan vermeld. U beweerde deze documenten gekregen te hebben van een vriend-collega, die toch 2 exemplaren van de krant zou bewaard hebben als souvenir (CGVS I p. 8). In dit verband kan vooreerst worden opgemerkt dat documenten pas bewijswaarde hebben in zoverre ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen, hetgeen hier duidelijk niet het geval is (zie supra en infra). Bovendien betreft één van de voorgelegde kranten louter een kopie waaraan, gezien het makkelijk te vervalsen karakter, evenmin enige bewijswaarde kan worden toegekend.

Het feit dat uw naam voorts vermeld staat in een (originele) krant is bovendien slechts een bewijs dat uw naam gepubliceerd werd naast de functie van uitgever/ redacteur, maar vormt geen bewijs van uw effectieve functie. Een krant is immers geen officieel document en bijgevolg niet voldoende om de geloofwaardigheid van een asielrelaas te herstellen.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat uit objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier duidelijk blijkt dat in Irak een hoog niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten (al dan niet origineel) kunnen en worden nagemaakt. Bijgevolg is de bewijswaarde van Iraakse documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Gezien u niet aannemelijk gemaakt heeft effectief activiteiten te hebben gehad voor een Jezidi vereniging of krant, kan er ook geen enkel geloof gehecht worden aan de beweerde problemen die u daarom zou hebben gekend van 2007 tot 2014. De ongeloofwaardigheid van de problemen die u zou gekend hebben, blijkt ook uit volgende.

U verklaarde voor het CGVS dat u meermaals telefonisch werd bedreigd, zowel op uw werk – bij de krant zelf – alsook op uw privé-telefoon. U had het over meer dan 10 telefoons die u kreeg op uw werk en u zou 6 à 7 keer privé telefonisch bedreigd zijn (CGVS II p. 11). U gevraagd wie u belde, stelt u dat dit gewapende terroristische bewegingen waren (CGVS II p. 11). Hiernaast zou u in Bagdad nog één dreigbrief ontvangen hebben (CGVS II p. 8). Opmerkelijk is dat u dan bij de DVZ verklaarde dat u ook al dreigbrieven ontving toen u nog bij de krant zou gewerkt hebben (zie vragenlijst CGVS vraag 5). U hierop gewezen kan u dit niet uitklaren. U haalde enkel aan dat u bij DVZ ook over de dreigementen vertelde. U er nogmaals op gewezen dat u, in tegenstelling tot wat u bij de DVZ liet optekenen, ten aanzien van het CGVS enkel één dreigbrief aanhaalde, stelde u dat u de dreigtelefoons naar de krant en uzelf bedoelde (CGVS II p. 26). Uw uitleg kan geenszins overtuigen temeer daar u bij de DVZ eveneens uitdrukkelijk het onderscheid maakte tussen dreigbrieven en telefoons – u had het bij de DVZ niet algemeen over 'dreigementen' – én bovendien uitdrukkelijk liet optekenen dat u vóór uw vertrek uit Mosul richting Bagdad zowel dreigbrieven alsook

dreigtelefoons ontving (zie vragenlijst CGVS vraag 5). Bij de DVZ rept u dan bovendien met geen woord over de dreigbrief die u nadien in Bagdad zou ontvangen hebben (zie vragenlijst CGVS vraag 5).

U verklaarde overigens uitdrukkelijk bij aanvang van uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS dat uw verklaringen bij de DVZ werden voorgelezen en dat alles correct genoteerd stond (CGVS I p. 4).

Voorts blijkt u niet verder te komen dan het uiten van blote beweringen en loutere veronderstellingen dat u door leden van gewapende terroristische groepering / (een) (sjiitische) militie(s) werd bedreigd. U gevraagd hoe u dat weet, stelt u dat u het weet door het dreigement. Echter, blijkt dat u enkel gezegd werd dat u moest stoppen met uw werk, dat u ander werk moest zoeken. U merkte ook uitdrukkelijk op dat ze geen bepaalde namen gaven. U vervolgde nog dat ook uw collega's gelijke bedreigingen kregen, doch u opnieuw gevraagd hoe het geweten was dat het om sjiitische milities ging, kan u weerom niet concretiseren. U kwam niet verder dan op te merken dat het vroeger extremistische islamitische groeperingen waren, nu sjiieten. Er is niet veel verschil tussen vroeger en nu (CGVS II p. 11 en 12). Dat u effectief door sjiitische milities werd bedreigd toont u geenszins in concreto aan.

Indien er al geloof zou worden gehecht aan uw werkactiviteiten bij de krant 'Tigris' – quod non – dan nog kan worden opgemerkt dat de problemen die u omwille hiervan zou gekend hebben, dateren van minstens 10 jaar (tot 17 jaar) geleden. Luidens uw verklaringen kende u sinds begin 2014, i.c. 6 maanden voor uw vertrek uit Telkeif, geen problemen meer hieromtrent (CGVS I, p. 5; CGVS II p. 7-8, 17). Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u verklaarde sinds 2014 niet meer in de journalistiek te hebben gewerkt (CGVS II p. 17). Dat u bij een terugkeer naar Irak uw journalistieke activiteiten weer zou opnemen, milities zou bekritiseren en hierdoor weer problemen zou kennen (CGVS II p. 17), betreffen dan ook blote beweringen en loutere veronderstellingen van uw kant. Het CGVS dient zich bij het nemen van een beslissing te steunen op de situatie zoals deze zich actueel voordoet. Dat u ingeval van een terugkeer nu problemen zou kennen omwille van de werkzaamheden die u ruim 10 jaar terug zou gehad hebben kan niet worden aangenomen en toont u ook geenszins in concreto aan. Dat u bovendien bij een terugkeer naar Irak opnieuw uw werkzaamheden binnen de journalistiek zou opnemen, is ook weinig ernstig. Immers, nergens uit uw verklaringen blijkt dat u sinds uw vertrek uit Telkeif in 2014 nog enige journalistieke activiteiten heeft gehad in Irak noch daarbuiten (zie supra). U gevraagd of u geen ander werk zou kunnen doen, repliceerde u dat dit wel mogelijk zou zijn. U voegde er evenwel aan toe dat u van journalistiek houdt, dat u er passie voor hebt (CGVS II p. 17). Het mag dan ook eens te meer verbazen dat u de laatste 10 jaar geen enkele journalistieke activiteit meer heeft gehad.

U verklaarde voorts dat u na uw vertrek uit Telkeif ook in Bagdad problemen kende met sjiitische milities, dit omwille van uw kritische commentaren en posts op sociale media. Echter, ook hier heeft u geenszins weten te overtuigen.

Uw opeenvolgende verklaringen blijken ook hier immers niet met elkaar te stroken.

Waar u in dit verband verwijst naar uw kritische berichten op sociale media kan vooreerst worden opgemerkt dat u tijdens uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geen enkele melding maakte over uw activisme op sociale media en problemen hierom met milities (verklaring DVZ; vragenlijst CGVS). Ook tijdens uw eerste gehoor op het CGVS maakte u geen melding van kritische berichten op sociale media en problemen omwille daarvan. Meer nog, op het einde van dat eerste gehoor op het CGVS beweerde u alles al gezegd te hebben (CGVS I p. 29). Pas tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS beweerde u voor het eerst al sinds 2007 actief te zijn op sociale media en kritische berichten te hebben geplaatst en hierom problemen te hebben gekend (CGVS II p. 6 ev.). Dat u deze problemen niet eerder aanhaalde, ondermijnt dan ook reeds in aanzienlijke mate uw geloofwaardigheid. Bovendien beperkt u zich ook hier tot het louter uiten van blote beweringen. Gevraagd om uw kritieken op sociale media neer te leggen, stelde u dat ze niet terug te vinden zijn op uw hoofdpagina. U was lid van verschillende groepen en u reageerde hierop. Uw commentaren werden verwijderd, zo stelde u. Volgens u hebt u slecht 1 screenshot van één kritische commentaar van u, daterend van 2 maand geleden (komt overeen met januari 2024). U beloofde dat door te sturen. U zou zelf veel commentaren hebben verwijderd, maar er wel nog hebben van de laatste 2 maanden. Momenteel post u niet meer actief als journalist op Facebook omdat uw leven niet stabiel is, wel geeft u nog commentaar (CGVS II p. 10, 18). Dat u alle commentaren zou hebben verwijderd en enkel van 1 kritisch commentaar van januari 2024 een screenshot zou hebben genomen en wel nog berichten van de laatste twee maanden zou hebben, komt totaal ongeloofwaardig over. Het lijkt er dan ook op dat u zich een profiel aanmeet louter en alleen om opportunistische redenen en dit in de hoop om een statuut te verkrijgen. Hoe dan ook, hieruit kan alleszins geen doorgedreven activisme blijken. Bijkomend kan hieraan nog worden toegevoegd dat u beweerde dat milities eveneens kritiek uitten op u via sociale media onder valse namen en valse profielen (CGVS II p. 9-10), doch ook hiervan legde u geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs neer. Ten slotte beweerde u 2 Facebookprofielen te hebben, een voor uw privé en een voor uw werk als tolk in Turkije.

U zou beide links doorsturen. Ook de screenshot van uw commentaar zou u doorsturen (CGVS I p. 9-10; CGVS II p. 9-10). Tot op heden kreeg het CGVS slechts één link doorgestuurd, de link naar uw privéprofiel die u overigens ook al opgaf tijdens uw persoonlijk onderhoud. Een screenshot van uw commentaar van januari 2024 leverde u niet en ook is er op dit Facebookaccount niets van commentaar te zien rond die periode. U legde geen enkel bewijs neer van ook maar enige kritische commentaar die u zou hebben geleverd of zou hebben ontvangen. Ook van de beweerde commentaren / bedreigingen omwille van uw posts die u beweert te krijgen, legde u geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs voor. Bijgevolg kan ook aan uw bewering omwille van uw (beweerde) kritieken op sociale media milities in Irak te vrezen, geen enkel geloof worden gehecht.

Moet hier overigens nog worden aan toegevoegd dat u zich ook wat betreft de personen die u via sociale media (zouden) bedreigen weerom beperkt tot het uiten van loutere veronderstellingen dat het om leden van sjiitische milities zou gaan. U verklaarde hier uitdrukkelijk dat het om mensen gaat die valse profielen en accounts gebruiken. U gevraagd hoe u weet dat het om valse accounts / profielen gaat, repliceerde u louter 'vanuit de naam'. U gaf commentaar op bepaalde posts die nieuws brachten over de stad Mosul en zij gaven dan commentaar terug op uw posts (CGVS II p. 7 + 10). Op welke manier hieruit zou moeten blijken dat u bedreigd werd door sjiitische milities is geenszins duidelijk. Bovendien, u gaf ook zelf commentaar op bepaalde pagina's die nieuws aangaande de situatie brachten, zo verklaarde u. Dat dan ook andere personen deze pagina's volgen en mogelijks een andere mening dan u zijn toegedaan, deze andere mening mogelijks ook uiten, hoeft geen verwondering te wekken. Het feit terzijde gelaten dat u, zoals gezegd, geen enkel tastbaar en overtuigend begin van bewijs voorlegde ter staving van de beweerde commentaren / bedreigingen die u zou gekregen hebben, mag het duidelijk zijn u geenszins heeft weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming omwille van uw beweerde posts op sociale media ingeval van een terugkeer naar Irak.

Ook aan de problemen die u in Bagdad zou hebben gekend – met name u zou tevergeefs naar werk hebben gezocht, u zou problemen met milities hebben gekend omdat u zich negatief tegenover hen uitliet op café en u zou het slachtoffer geworden zijn van een aanslag (CGVS II p. 7 ev.) – kan overigens hoe dan ook geen enkel geloof gehecht worden en wel om volgende redenen.

Zo beweerde u naar Bagdad gereisd te zijn om er als journalist werk te zoeken, maar u kon niet vermelden waar u overal werk zou gezocht hebben (CGVS II p. 24-25). Het feit dat u dit niet kan, ondermijnt eens te meer uw bewering als journalist te hebben gewerkt.

Verder beweerde u dat u zich negatief uitliet tegenover milities. U sprak hierover regelmatig tegen journalisten in een café in Bagdad. U beperkt zich opnieuw tot het uiten van een louter bewering. In welk café u met journalisten had afgesproken, wist u niet te verduidelijken. Evenmin kon u namen geven van journalisten waarmee u zou gesproken hebben noch kon u vermelden voor welke kranten zij zouden hebben gewerkt (CGVS II p. 18-20). Over deze gesprekken met journalisten repte u bovendien met geen woord tijdens uw gehoor op de DVZ (vragenlijst CGVS). Dat u overigens op die manier tewerk zou gegaan zijn – u ging geregeld naar een cafe waarvan u wist dat er journalisten kwamen en had daar dan gesprekken met hen waarbij u zich kritisch uitliet (zie CGVS II p.) – kan ook totaal niet overtuigen ingeval van een waarachtig relaas. Immers, indien u reeds eerder, zoals u beweerde, voor uw verhuis naar Bagdad door (sjiitische) milities zou zijn bedreigd kan in alle redelijkheid verwacht worden dat u op een meer voorzichtige manier tewerk zou gaan. Dit niet in het minst daar u voorts verklaarde dat uw woorden mogelijks werden doorgegeven aan de milities. U gevraagd hoe u dit dan wist, merkte u op dat de enige mogelijkheid was dat naast journalisten ook gewone burgers in het cafe aanwezig waren (zie CGVS II p. 19). Los van het feit dat u hier opnieuw niet verderkomt dan het uiten van blote beweringen en pure vermoedens, mag het duidelijk zijn dat ingeval van waarachtige verklaringen én u al eerder uit vrees voor uw leven uw woonplaats had moeten verlaten u zich dan toch eerst duidelijk zou hebben proberen informeren aangaande de achtergrond van de personen aanwezig in het cafe en ten aanzien van wie u zich dan alweer kritisch uitliet aangaande de milities en het bestuur. Uw gedrag in deze staat loodrecht op uw beweerde vrees en holt de geloofwaardigheid van uw beweringen dan ook verder uit.

Verder maakte u zowel tijdens uw interview op de DVZ als tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS geen melding van het feit dat u in Bagdad een dreigbrief zou hebben ontvangen (vragenlijst CGVS; CGVS I en zie supra). Pas tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud voor het CGVS legde u een dreigbrief neer en beweerde u dat u die in Bagdad zou hebben ontvangen en dat uw familie daarom Bagdad zou hebben verlaten (CGVS II p. 9, 17). Voor de DVZ beweerde u dan weer meermaals bedreigd te zijn tussen 2007 en 2014 met brieven en telefoontjes en dit nog in Mosul, vóór uw vertrek naar Bagdad (Vragenlijst CGVS vraag 5). U spreekt aldus niet alleen uzelf tegen betreffende het aantal brieven die u zou ontvangen hebben alsook waar u die zou ontvangen hebben doch ook inzake de reden waarom u die schriftelijke bedreiging(en) zou ontvangen hebben, i.c. omwille van uw werkzaamheden voor de krant 'Tigris' dan wel

omwille van uw kritische uitlatingen ten aanzien van de sjiiitische milities. Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat u deze dreigbrief pas voor het eerst neerlegde tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS in maart 2024, terwijl de dreigbrief al dateert van 26 juni 2014. U beweerde dat u stukje bij beetje alle documenten probeert te verzamelen. Deze brief lag bij uw familie in Turkije (CGVS II p. 8-9). De vraag dringt zich dan ook op waarom uw familie u niet eerder deze brief overmaakte om dan vlak voor het tweede gehoor op het CGVS in maart 2024 alsnog de dreigbrief op te sturen. Dat u deze dreigbrief pas de eerste keer vermeldde in het kader van uw tweede gehoor en dan ook pas op dat moment deze brief voorlegde, doet eens te meer het vermoeden ontstaan dat dit document ten uwen behoeve en 'op maat van uw relaas' werd (over)gemaakt. Voorts kan ook de vraag gesteld worden waarom u deze dreigbrief überhaupt nadat u deze in 2014 zou ontvangen hebben zou hebben bijgehouden toen u uw appartement in Bagdad en vervolgens ook Bagdad zelf en uiteindelijk Irak zou hebben verlaten én waarom uw familie deze dan vervolgens nog 10 jaar lang een kopie van deze brief zou hebben bijgehouden. Hoe dan ook kan dit document geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen. Zoals reeds aangehaald hebben documenten pas bewijswaarde in zoverre ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen, hetgeen hier duidelijk niet het geval is. Bovendien betreft de voorgelegde brief louter een kopie waarvan de authenticiteit geenszins kan worden nagegaan. Tot slot, doch niet in het minst, kan hier nogmaals in herinnering gebracht worden dat het geweten is dat alle Iraakse documenten makkelijk tegen betaling kunnen verkregen worden waardoor hun bewijswaarde dan ook quasi nihil is.

Wat de oorzaak van de problemen die u in Bagdad met de milities kende betreft, moet voorts ook op onderstaande opmerkelijke ongerijmdheid gewezen worden. Waar u voor het CGVS beweerde dat u zich in een cafe herhaaldelijk kritisch uitliet over de milities en vermoedt dat uw woorden werden doorgegeven aan de milities zelf (zie supra + CGVS II p. 19), liet u ten overstaan van de DVZ optekenen dat u de milities zelf aansprak. U haalde dan wel bij aanvang van uw eerste onderhoud op het CGVS aan dat dit niet correct werd vertaald door de tolk bij de DVZ. U voegde eraan toe dat de sjiiitische milities op de hoogte zijn van uw kritiek via hetgeen u schrijft, dat dit onrechtstreeks door de milities wordt gelezen (CGVS I p. 5). Ongeacht uw, overigens blote, bewering dat de tolk bij de DVZ uw verklaringen verkeerd vertaalde, moet hoe dan ook worden opgemerkt dat uw verklaringen bij uw poging de ongerijmdheid recht te zetten, niets wijzigt temeer daar uw 'rechtzetting' nog steeds niet strookt met wat u later voor het CGVS beweerde, nl. dat de enige verklaring is dat gewone burgers in cafe aanwezig waren en uw gezegden doorspeelden aan de milities (zie supra).

U haalde verder nog aan dat u, nadat u de dreigbrief ontving, in Bagdad zou zijn beschoten.

U repte tijdens uw eerste gehoor op het CGVS met geen woord over het feit dat u beschoten werd en 20 dagen in het ziekenhuis zou hebben verbleven. U vertelde enkel in algemene bewoordingen dat u werd bedreigd door milities omdat u zich negatief tegen hen uitliet. U zag dat de situatie in zo een sfeer van milities niet te verdragen was en besloot Bagdad daarom te verlaten. Even later stipte u wel aan dat er in Bagdad een poging was geweest om u te vermoorden n.a.v. uw meningsuiting (Vragenlijst CGVS; CGVS I, p. 25-26). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud voor het CGVS haalde u initieel evenmin aan dat u beschoten bent. U vermeldde wel dat u een doelwit was van poging tot moord. U stelde na het vertrek van uw familie nog 20 dagen in Bagdad te hebben verbleven en er de indruk te hebben gehad dat u werd achtervolgd en dat ze u wilden doden. U zou steeds voorzichtig geweest zijn. U verbleef in het appartement van een vriend. U verklaarde expliciet geen andere problemen te hebben gekend. U kwam zelf spontaan niet meer terug op de moordpoging (CGVS II, p. 7, 19-20, 26). Vervolgens werd u gevraagd wat u bedoelde met het feit dat u eenmaal het slachtoffer was van een poging tot moord. U antwoordde dat ze u in de gaten hielden, dat u voelde dat u achtervolgd werd en dat het doel was u te vermoorden (CGVS II p. 25-26). Pas toen u werd geconfronteerd met uw eerdere verklaring voor de DVZ waar u beweerde in Bagdad te zijn neergeschoten, kogels in uw been te hebben gekregen en hiervoor 7 keer geopereerd te zijn (verklaring DVZ vraag 29; vragenlijst CGVS vraag 5), stelde u dat dit correct was. U verklaarde nu dat de term alles dekt, dat u de zaak wilde beperken, dat er teveel vragen gesteld werden, dat u de procedure moe bent. U stelt littekens te hebben. De zaak is te uitgebreid. U wilde het er niet over hebben en bent te moe, u hebt last van psychische druk (CGVS II p. 26). Dergelijke uitleg is geen afdoende verklaring voor het niet spontaan aanhalen van een concrete aanslag op uw persoon. Uw loutere post-factum verklaringen, in een poging de vastgestelde anomalie te verklaren, kunnen niet worden aangenomen. Er kan in alle redelijkheid worden verondersteld dat u alle feiten die mee de kern uitmaken van uw relaas en aan de basis liggen van uw beslissing uw land van herkomst te verlaten, spontaan en zo gedetailleerd mogelijk uiteenzet en dit zowel bij de DVZ alsook voor het CGVS. Het feit dat u dit niet deed, ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid ervan. Het komt geenszins aan u toe om zelf te beslissen welke zaken u wel of niet aanbrengt, dan wel of u deze gewoon in algemene bewoordingen of op een gedetailleerde manier aanhaalt. Het mag duidelijk zijn dat de Commissaris-generaal slechts wanneer hij een duidelijk beeld heeft van alle feiten die u zou hebben meegemaakt een correcte inschatting kan maken van uw eventuele nood aan internationale bescherming. Uw verklaring voor de vastgestelde flagrante anomalie, met name dat u moe bent en last heeft van psychische druk kan deze belangrijke anomalie niet goedpraten. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het lange gehoor en

procedure en de stress en vermoeidheid die dit met zich meebrengt, kan van een verzoeker om internationale bescherming weldegelijk worden verwacht dat deze op verschillende tijdstippen gedurende de asielpprocedure, dezelfde problemen aanhaalt indien deze zich daadwerkelijk hebben voorgedaan. Dit mag eens te meer verwacht worden voor wat betreft de door u tijdens uw tweede gehoor aangehaalde aanslag op uw persoon daar deze gebeurtenis nét de aanleiding zou gevormd hebben voor uw beslissing het land te verlaten waarbij in alle ernst kan verondersteld worden dat dit zo een indruk op u zou hebben gemaakt dat u deze ingrijpende gebeurtenis wel degelijk steevast doorheen de procedure zou hebben aangehaald.

Het medisch attest betreffende de (beweerde) aanval in Bagdad, dd. 28 juli 2014 (kopie), waarin staat dat u op 2 juli bent opgenomen met meerdere schotwonden en ontslagen bent uit het ziekenhuis op 28 juli 2014, kan bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Zoals reeds meermaals aangehaald hebben documenten pas bewijswaarde in zoverre ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen, hetgeen in casu niet het geval is, en kan de authenticiteit van deze kopie hoe dan ook op geen enkele manier worden nagegaan. Bovendien staat er in dit document enkel vermeld dat u meerdere schotwonden had, maar over de omstandigheden waaronder deze wonden zijn ontstaan, staat niets vermeld en kan een arts zich sowieso niet uitspreken. Hetzelfde kan worden gezegd over het Belgische medische attest dat u neerlegde. Daarin wordt enkel vermeld waar u overal littekens hebt. De arts schreef deze bevindingen louter neer. Dit document bevestigt hoogstens de littekens, maar ook geenszins de omstandigheden waaronder deze zijn ontstaan. Hiermee rekening houdende mag het duidelijk zijn dat de voorgelegde attesten dan ook geenszins kunnen weerhouden worden als tastbaar en overtuigend begin van bewijs van de feiten die u in Irak beweert te hebben meegemaakt.

Ten slotte maakte u evenmin aannemelijk atheïst te zijn en hierom bij terugkeer naar Irak problemen te zullen (CGVS I p. 10 ev.; CGVS II p. 7 ev.).

Zo verklaarde u voor de DVZ dat u nu atheïst bent met interesse voor het christendom (Verklaring DVZ vraag 9). Voor het CGVS gaf u op geen enkel moment aan dat u interesse voor het christendom had (CGVS I en II). Verder maakte u niet aannemelijk dat u effectief het atheïsme aanhangt. Zo kent u geen filosofen die het atheïsme aanhangen of kent u geen atheïsten uit de Arabische wereld. U beweerde in Irak al te hebben gepraat over het atheïsme en er atheïsten te kennen. Gevraagd wie u er kende, kon u echter geen namen opgeven (CGVS II p. 21-23). Ten slotte is het nog heel opmerkelijk dat u op uw Facebook antwoordt met o.a. "May God bless you" en "May Allah bless you" (zie informatie blauwe map in het administratief dossier). Dergelijke commentaren ondermijnen bijkomend in niet geringe mate uw bewering atheïst te zijn, wel in tegendeel. Gezien u niet aannemelijk gemaakt heeft effectief atheïst te zijn, kan er ook niet worden aangenomen dat u hierom bij terugkeer naar Irak problemen zou kennen.

Volledigheidshalve kan hieraan nog worden toegevoegd dat u verklaarde dat u al sinds uw 15de levensjaar niet meer naar de moskee ging. U vond steeds een uitvlucht als u daarop werd aangesproken. Ook uw ouders zouden geen probleem gehad hebben met uw keuze fr islam niet meer te praktiseren (CGVS I p. 10-11, CGVS II p. 21-22). Ook uw eigen familie houdt r blijkbaar dezelfde houding op na en praktiseert niet (CGVS verwijzing). In het verleden blijken zich voor u noch uw familie ooit problemen omwille hiervan te hebben voorgedaan. Waarom dit dan nu, ingeval van een terugkeer wel zo zou zijn, is geenszins duidelijk en maakt u ook geenszins aannemelijk. Gevraagd hoe men bij een terugkeer naar Irak op de hoogte zou zijn van het feit dat u atheïst zou zijn, verklaarde u dat ze dit zouden weten door uw commentaren en dat u in discussies uw mond niet zou kunnen houden (CGVS II p. 7-10, 13). Ook hier moet worden opgemerkt dat u dit in het verleden blijkbaar wel kon waardoor niet kan worden ingezien waarom dit dan nu anders zou zijn. U beperkt zich hier weerom tot het uiten van enkele blote beweringen zonder deze evenwel te staven aan de hand van enig overtuigend en tastbaar begin van bewijs.

Ten slotte beweerde u van december 2014 tot augustus 2022 samen met uw ouders, broer en zussen legaal in Turkije te hebben verbleven. Jullie zouden er een verblijfsvergunning hebben gehad en eveneens een aanvraag bij het UNHCR hebben ingediend. Omdat uw verblijfsvergunning werd ingetrokken, zou u Turkije hebben verlaten, richting België (CGVS II p. 4-9; 23-25).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u weliswaar een document neerlegt waarop staat dat uw verzoek om internationale bescherming werd geweigerd (zie administratief dossier, groen map, document 5). Dat het hier zou gaan om een bewijs dat uw verblijfsvergunning werd ingetrokken, zoals u beweert (CGVS p. 23), kan hieruit niet worden afgeleid. De reden waarom uw verzoek werd geweigerd staat bovendien nergens vermeld in dit document. Wel staat vermeld dat u beroep kon aantekenen tegen deze beslissing, maar hierover repte u met geen woord tijdens uw onderhoud voor het CGVS (CGVS I, CGVS II). Verder beweerde u dit document niet ondertekend te hebben en daarom geen origineel exemplaar te hebben, maar u stelde dat u er wel een foto van mocht nemen (CGVS I p. 6). Nochtans blijkt uit het document dat het document in 2 exemplaren werd opgesteld dat u, uw advocaat of uw vertegenwoordiger een exemplaar kregen en dat u een

vertaling in uw moedertaal kreeg op 20/6/2022 om 10.00 uur. Merkwaardig genoeg staat vermeld dat u wel getekend heeft en een kopie kreeg (zie document 5, vertaling). Hoe dan ook, het loutere gegeven dat uw verzoek om internationale bescherming geweigerd werd in Turkije, kan geenszins volstaan om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging. Immers, deze dient te worden beoordeeld ten aanzien van uw land van nationaliteit, i.c. Irak. Uit al voorgaande blijkt duidelijk dat u geenszins heeft weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in Irak. Ook al zou het vaststaan dat uw verblijfsvergunning in Turkije zou zijn ingetrokken, quod non, er zijn geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat u, omwille van een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, niet naar Irak zou kunnen terugkeren.

De overige door u neergelegde Turkse documenten bevestigen eveneens louter de weigering van het verzoek om internationale bescherming. Uit het document dat u na uw persoonlijk onderhoud neerlegde, betreffende de identiteitsgegevens van uw familie in Turkije, blijkt bovendien dat uw familie in Turkije nog steeds over een verblijfsvergunning (kimlik) beschikt (zie document 17 groene map). De documenten van het UNHCR tonen enkel aan dat u en uw familie eveneens bij het UNHCR in Turkije een aanvraag indienden om als vluchteling te worden erkend, niets meer, niets minder. De overige Turkse documenten, met name uw elektronisch visum voor Turkije, uw Turks rijbewijs, een Turkse overlijdensakte van uw vader kunnen hoogstens uw verblijf en dat van uw familie in Turkije bevestigen, maar ook dit staat niet ter discussie in deze beslissing. Ze hebben evenwel geen uitstaans met uw asielmotieven noch kunnen zij een andere licht werpen op bovenstaande appreciatie van uw situatie in Irak.

Aangezien u incoherente en weinig plausibele verklaringen aflegde over uw asielmotieven en aangehaalde vrees, dient dan ook te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie heeft.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq** van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countrypos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq** van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele

nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf, en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde onttaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, onder de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shaya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Ninewa te worden beoordeeld. Dit gebied omvat negen districten: Mosul, Tel Kayf, Sheikhan, Akre, Tel Afar, Sinjar, Ba'aj, al-Hatra en Hamdaniya.

De provincie Ninewa is ondanks een soennitisch Arabische meerderheid één van de meest etnisch diverse provincies van Irak. De controle van de provincie is verdeeld over verschillende actoren en komt niet overeen met de officiële grenzen. Formeel valt de provincie onder het gezag van de Centraal-Iraakse overheid. De districten Akre en Sheikhan worden echter door de Kurdistan Regional Government (KRG) gecontroleerd, deze laatste oefent eveneens de facto controle uit over delen van de districten Tal Afar, Tel Kayf en Hamdanyah. Naast De Iraqi Security Forces (ISF), de milities van de Popular Mobilisation Forces (PMF), de Yekîneyên Berxwedana Sengalê (YBS/ de Yezidi militie voor de verdediging van Sinjar) en de Koerdische

peshmerga zijn ook tal van andere lokale, al dan niet onafhankelijk opererende, milities actief die vaak slechts kleine delen van een gebied controleren. In oktober 2020 hebben de overheid van centraal Irak en de KRG een overeenkomst gesloten over een gemeenschappelijk bestuur van het district Sinjar. Het "Sinjar Agreement" heeft als doel het vacuüm op vlak van veiligheid en administratie dat was ontstaan in de nasleep van de heerschappij van ISIS op te vullen, gewapende groepen (zoals de PKK en PMF) op te roepen de regio te verlaten, en de terugkeer van de Yezidi-bevolking te bevorderen. Het akkoord werd tot nog toe slechts gedeeltelijk geïmplementeerd en wordt afgewezen door de groepen die het gebied de facto controleren, met name de PMF en de YBS. De situatie in het district Sinjar blijft bijgevolg gespannen, het bestuurlijke en veiligheidsvacuüm houdt aan, en de milities van de PMF ontwikkelden zich tot een economisch en politiek machtsblok. Er is een voorts een aanzienlijke fragmentatie onder de aanwezige veiligheidsactoren.

In de hele provincie Ninewa vinden veiligheidsincidenten plaats. In de periode van januari 2022 tot februari 2023 lag het totaal aantal veiligheidsincidenten waarbij burgerslachtoffers viel, laag. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat het gros van de dodelijke slachtoffers die bij veiligheidsincidenten in de provincie valt, tot de strijdende partijen behoort en dat het aandeel burgerslachtoffers beperkt is. Het merendeel hiervan kwam om het leven bij gerichte moorden en ontploffingen van oude munitie of improvised explosive devices (IED's).

ISIS is nog steeds aanwezig in de provincie en gebruikt deze als hun logistieke centrum. De organisatie opereert hoofdzakelijk vanuit rurale gebieden waar de verschillende veiligheidsactoren weinig of geen invloed hebben. Naast luchtaanvallen door de Iraakse luchtmacht en de internationale coalitie op mogelijke schuilplaatsen van ISIS, waren er militaire grondoperaties door de PMF en ISF tegen ISIS, maar ook aanvallen van de terroristische organisatie op de ISF, de PMF en op burgers. Begin 2022 begon de Iraakse overheid met de bouw van een betonnen muur tussen het district Sinjar en Syrië om de infiltratie van ISIS-strijders tegen te gaan.

De Turkse luchtmacht voert aanvallen uit op stellingen van de Koerdische PKK en de aan hen gelieerde YBS in het district Sinjar en in het noordoosten van Ninewa dat onder de controle van de KRG staat. Naar aanleiding van de aanvallen van de Turkse strijdkrachten, stationeerden de PMF meer troepen in het district Sinjar. Naar aanleiding van de luchtaanvallen van de Turkse strijdkrachten, stationeerden de PMF meer troepen in het district Sinjar. Uit de beschikbare informatie blijkt dat bij deze luchtaanvallen een beperkt aantal burgerslachtoffers valt.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 nog 1.168.619 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.9 miljoen ontheemden reeds terug naar hun regio van oorsprong. Na Erbil is Ninewa de provincie waar het meeste IDP's verblijven, om en bij de 250.000 personen. De terugkeerratio voor de provincie Ninewa bedraagt momenteel 75%, wat overeenkomt met 1.9 miljoen personen. Er zijn echter nog 665.253 personen afkomstig uit Ninewa ontheemd, wat veruit het grootste aantal is over al de Iraakse provincies heen. De terugkeerratio varieert per district. Naast stabiele relocatie elders zijn de redenen waarom IDP's niet naar hun regio van herkomst terugkeerden divers. Gebrek aan werkgelegenheid, basisvoorzieningen en woongelegenheden; een onzekere veiligheidssituatie in de regio van herkomst; een gewijzigde etnisch-religieuze bevolkingssamenstelling; het gebrek aan verzoeningsinitiatieven die potentiële wraakacties dienen op te vangen; en het ontbreken van de nodige documenten worden onder meer aangehaald als obstakels voor terugkeer.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Ninewa, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de

veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Ninewa nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Ninewa afkomstige Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Ninewa actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Ninewa in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Ninewa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gezien geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde problemen en asielmotieven laat u na bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Irak. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Uw Iraakse identiteitskaart, uw Iraaks paspoort en uw Belgisch rijbewijs hebben betrekking op uw identiteit dewelke vooralsnog in deze beslissing niet ter discussie staan.

De verschillende foto's van uw vernielde woning in Irak (kopie) tonen hoogstens een vernielde woning. Dat het hier om uw woning zou gaan, dan wel op welke wijze deze zou zijn vernield, toont u kan nergens uit blijken.

De overige documenten werden hierboven reeds besproken.

Uit al bovenstaande moet dan ook worden besloten dat u de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het EVRM; de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, de motiveringsplicht; de artikels 1 en 2 van de afdeling A van de conventie.

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"III.1. M.b.t. de weerlegging en de uiteenzetting van de elementen uit de motivatie van de bestreden beslissing

III.1.1. Aangaande het asielrelaas

De beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd onterecht genomen. Hierbij werden de beginselen van behoorlijk bestuur geschonden.

Verzoeker wenst dit verder te verduidelijken.

Het CGVS stelt dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging en dat er weinig geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas.

Men meent dat de persoonlijke situatie van verzoeker niet valt onder de bepalingen van de Conventie van Genève. Verzoeker kan deze zienswijze helemaal niet begrijpen en heeft wel degelijk aangegeven dat hij een vervolging vreest bij een terugkeer naar zijn land van herkomst.

Professor S. geeft de volgende omschrijving m.b.t. het redelijkheidsbeginsel [...]

Verzoeker heeft op verschillende wijzen zijn gegronde vrees in het kader van de Vluchtelingenconventie bewezen.

De beslissing stelt dat er ernstige omissies en tegenstrijdigheden aanwezig zijn in de verklaringen van verzoeker.

Vooreerst wenst verzoeker te verwijzen naar het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker stelt dat hij aldaar niet de kans heeft gekregen om gedetailleerd zijn verhaal te vertellen. Hij heeft daar dus zeer beknopt zijn verhaal kunnen doen. Verzoeker stelt bovendien dat de aanwezige folk vermoedelijk zijn verklaringen niet goed heeft vertaald. Bovendien betreft het louter een interpretatiekwestie. Dit was ook het probleem tijdens het eerste persoonlijke onderhoud. De aanwezige tolk was Libanees- Arabisch. Dit werd door verzoeker reeds opgemerkt. Er wordt hierover gemotiveerd door het CGVS dat hij tijdens het verhoor steeds de mogelijkheid heeft om een opmerking te maken op de tolk, doch dit is voor verzoeker onmogelijk. Hij spreekt geen Nederlands waardoor dit tijdens het verhoor niet kan opgeworpen worden.

Verzoeker heeft op allé vragen van het persoonlijk onderhoud geantwoord en dit waarheidsgetrouw.

Zo wordt opgeworpen dat hij de moordpoging niet in detail heeft besproken. Hij heeft meegedeeld dat hij werd neergeschoten door 9 kogels. Hij legde hiervan ook een doktersattest voor. Hiervan werd gemotiveerd dat een arts kan attesteren dat er een schotwonde is, doch niet in welke omstandigheden dat deze zijn gebeurd. Bovendien is het CGVS van mening dat een attest enkel een geloofwaardig verhaal kan ondersteunen. Dit zou bij verzoeker niet het geval zijn.

Zowel een Irakese arts als een Belgische arts hebben geattesteerd dat verzoeker een schotwonde heeft. Bovendien kan een arts, met zijn kennis, naar allé waarschijnlijkheid noteren in welke omstandigheden deze zijn voorgevallen. Een arts is zelden aanwezig bij de feiten, doch dit neemt niet weg dat hij kan aannemen met kennis van zaken in welke omstandigheden dit naar alle waarschijnlijkheid gebeurde. Anders misken je ook de volledige forensische geneeskunde.

Verder heeft verzoeker verklaard dat zijn huis werd platgebrand. Hij legde hiervan ook foto's voor. Het CGVS stelt dat het onmogelijk is om na te gaan of dit zijn woning was en of dit een werkelijk zijn woning was. Hoe kan verzoeker aantonen dat dit zijn woning is?! Eerst en vooral is de woning afgebrand. Ten tweede heeft Irak geen systeem met huisnummers om de woningen van personen aan te duiden. Uiteraard kan iedereen meedelen waar men exact woont, doch dit is geen systeem met huisnummers of postcodes zoals in België. Het is voor verzoeker dan ook onmogelijk om hieromtrent meer informatie te bezorgen.

Ten slotte wenst verzoeker mee te delen dat hij wordt afgeschilderd als Atheïst, maar hierover niets kan meedelen. Door de gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden in het leven van verzoeker, was hij verdwaald in zijn geloof. Verzoeker dacht vrijer te zijn in zijn vorm van atheïsme, doch dat dit nu tegen hem gebruikt wordt is een grote domper.

Zo verbleef verzoeker bijna 8 jaar in Turkije. Toen de Turkse overheid afgekondigd had alle verblijftitels in te trekken en de gevluchte personen terug te sturen, wenste verzoeker hierop niet te wachten en nam hij de vlucht naar Europa. Ongeacht deze manier van werken heeft verzoeker wel 8 jaar in Turkije verbleven. Hij diende ook een aanvraag in bij het UNHCR. Hieromtrent werd niets opgenomen in de bestreden beslissing. Nochtans heeft verzoeker deze attesten wel afgeleverd bij zijn verzoek tot internationale bescherming.

Verzoeker heeft er alles aan gedaan om zijn verhaal, waardoor verzoeker in Turkije in de problemen is gekomen, te staven.

Bovendien wenst verzoeker op te merken dat verwerende partij niet alleen zijn aanvraag niet afdoende heeft onderzocht maar tevens ook een cruciaal element over het hoofd heeft gezien... De UNHCR-documenten van verzoeker. Dit document werd door verzoeker neergelegd en ook ontvangen door verwerende partij (cfr beslissing) doch uit de beslissing valt niet af te leiden dat men hiermede rekening heeft gehouden en/of enig onderzoek heeft naar gevoerd.

Alhoewel de bestreden beslissing duidelijk stelt dat verzoeker deze kaart neergelegd heeft in het kader van zijn asielpprocedure, faalt men erin dit belangrijk document en element in overweging te nemen, minstens blijkt dit NIET uit de bestreden beslissing.

Dat dit dan ook een flagrante schending uitmaakt van het zorgvuldigheidsbeginsel en de bestreden beslissing vernietigd dient te worden!

Desondanks heeft verwerende partij hier geen rekening mee gehouden in het dossier van verzoeker.

De raadsman van verzoeker vroeg het volledig administratief dossier van verzoeker op maar mocht dit tot op heden niet ontvangen.

In eerste instantie schendt men het zorgvuldigheidsbeginsel door het "UNHCR-dossier" van verzoeker niet te onderzoeken en/of er geen rekening mee te houden!

Dat hieruit duidelijk blijkt dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met ALLE elementen en het geheel van elementen in het dossier van verzoeker en dat de bestreden beslissing dan ook vernietigd dient te worden!

Vervolgens schendt men eveneens het vertrouwensbeginsel.

Het vertrouwensbeginsel houdt in dat een partij mag vertrouwen op uitspraken en uitgaan van gedragingen van de wederpartij. Verzoeker mag er op vertrouwen dat men de elementen en documenten die worden aangehaald en voorgelegd worden onderzocht en uiteraard mag verzoeker des te meer verwachten dat wanneer een belangrijk stuk neerligt ter staving van zijn asielaanvraag, dat dit onderzocht wordt; In het verleden werd reeds meermaals navraag gedaan bij het UNHCR om de authenticiteit ervan na te gaan.

Dat het feit dat verwerende partij heeft nagelaten dit te doen, getuigt van een schending van het zorgvuldigheids- en het vertrouwensbeginsel!

Het dossier van verzoeker is duidelijk en er werden voldoende bewijzen aangeleverd die wel degelijk aantonen dat verzoeker afkomstig is van Irak en ernstige problemen ondervond in zijn land van herkomst. Hij legde in die zin ook verklaringen af.

Het is dan ook kennelijk onredelijk van het CGVS om onvoldoende rekening te houden met de verklaringen en aangebrachte bewijselementen. Bovendien is er geen enkele gegronde reden in de beslissing aangehaald om te besluiten dat de verklaring van verzoeker ongeloofwaardig zou zijn.

Tijdens een asielaanvraag dient het gevaar voor het leven van verzoeker, in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, onderzocht te worden.

A.M.M.M Bors omschrijft het zorgvuldigheidsbeginsel als volgt: [...]

Dat verwerende partij deze plicht flagrant schendt.

Zoals hierboven reeds wordt aangehaald werd het dossier van verzoeker niet naar behoren behandeld en onderzocht.

Hij heeft getracht om zijn asielaanvraag te bewijzen en legde bovendien zeer duidelijke, coherente verklaringen af.

Voor verzoeker heeft dit dan ook nefaste gevolgen en wordt zijn volledige asielaanvraag hierdoor ondermijnd en geloofwaardigheid aangetast.

Dit getuigt dan ook van een grote onzorgvuldigheid in hoofd van het CGVS.

III.2. M.b.t. de toekenning van de status van vluchteling aan verzoeker, gelet op het bestaan in zijn hoofd van gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst

Volgens artikel 1 A 2) van het verdrag van Genève d.d. 28.07.1951 is vluchteling, hij of zij die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenvermelde vrees, niet wil inroepen.

Verzoeker meent dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling. Ter illustratie willen verzoeker in wat volgt zeer kort de verschillende criteria bijlichten.

- Gegronde vrees voor vervolging

Het weze duidelijk dat verzoeker niet kan terugkeren.

Artikel 3 van het EVRM stelt: [...]

Hij heeft zich geuit als atheïst. Hij werkte tevens voor de krant 'Tigris' die zich kritisch uitte naar de overheid en zo ook de pijnpunten van de overheid blootlegde en via de krant artikels schreef en verspreidde.

Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf. (Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984).

Indien verzoeker terug dient te keren naar zijn land van herkomst, zal art 3 EVRM geschonden worden.

Het is bijgevolg onverantwoord om in dergelijke omstandigheden verzoeker terug te sturen en hem bloot te stellen aan dergelijk gevaar.

- Persoonlijke vervolging

Het verdrag van Genève verklaart dat er een gegronde vrees voor vervolging moet bestaan wegens het ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of het hebben van een politieke overtuiging

Verzoeker voldoet aan deze voorwaarde. Verzoeker kan niet terugkeren omdat hij vreest voor conflicten omdat hij atheïst is. Hij heeft zich aangesloten bij 'Tigris', hij werd er tewerkgesteld als redacteur, die door middel van hun artikels kritiek uitte op de overheid.

Hij vreest dan ook dat hij zal vervolgd worden, mogelijks zelfs vermoord bij aankomst gezien hij niet de staatsgodsdienst beoefent. Bovendien werd hij reeds neergeschoten in het verleden.

Hoe zal hij bovendien onthaald worden indien men te weten komt dat hij asiel vroeg in Europa en hier dan ook verder de Westerse waarden nastreeft?

Dat duidelijk mag zijn dat het leven van verzoeker in gevaar is en dat zijn veiligheid in zijn land van herkomst niet gegarandeerd kan worden.

Dat het duidelijk mag blijken dat een persoonlijke vrees voor vervolging bestaat in hoofde van verzoeker en dat hij de vluchtelingenstatus absoluut nodig heeft

- Onmogelijkheid om de bescherming van hun land in te roepen

Ook dit criterium is zonder enige twijfel vervuld in hoofde van verzoeker.

Verzoeker is niet in staat zich op de overheid te beroepen. Zij ondernemen geen enkele actie, meer nog, zij zijn nagenoeg onbetrouwbaar. Hij diende reeds klacht in bij de overheid, doch hierop kwam geen reactie. Hij heeft in 2014 de vlucht genomen richting Turkije, dit samen met zijn familie, on ze dienden daar een verzoek tot internationale bescherming in. Zij beschikten tot 2022 over een Turkse verblijfstitel, doch deze werd geweigerd waarna verzoeker verder naar België trok.

Verzoeker is tevens atheïst en volgens het rapport van EASO: [...]

Bovendien worden zij tevens uitgesloten en gediscrimineerd bij het verkrijgen van een identiteitskaart en/of rechten: [...]

Volgens het rapport 'Country Policy and Information Note - Iraq: Religious minorities October 2019' blijkt dat de bescherming die ingeroepen kan worden door het land van herkomst ontoereikend is bij minderheidsgroepen: [...]

Gelet op het feit dat verzoeker atheïst is en dus duidelijk deel uitmaakt van een minderheidsgroep kan hij hierop niet terugvallen.

III.3. M.b.t de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus

Indien het CGVS van mening is dat de persoon niet beantwoordt aan de definitie van vluchteling dient te worden nagegaan of hij eventueel in aanmerking voor subsidiaire bescherming.

Dit is het geval indien er: [...]

Verzoeker herneemt hier zijn bovenstaande argumentatie.

Het CVGS ontkent niet dat verzoeker afkomstig is uit Irak.

Wanneer verzoeker zou moeten terugkeren zal artikel 3 van het EVRM geschonden worden.

Irak is al jaren het slachtoffer van vele bomaanslagen, begonnen met Al Qaida en Saddam Houssein vanaf de beginjaren 2000, en nu met IS sinds 2016. De mensen zijn er nooit gespaard gebleven van aanslagen en andere criminaliteit zoals moord en ontvoeringen.

Dat het CVGS klaarblijkelijk van oordeel is dat verzoeker, ondanks de zeer gevaarlijke situatie in zijn land van herkomst, kan terugkeren en dit is een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Daarnaast merkt verzoeker op dat het CVGS geen onderzoek deed naar een alternatieve vestigingsmaatregel. Dit is een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het weze duidelijk dat, wanneer verzoeker terugkeert, hij een meer dan reëel risico loopt op ernstige schade. Het weze eveneens duidelijk dat verzoeker, gelet op de corruptie en het falend beleid en de onwil om op te treden, zich niet onder de bescherming van het land kan stellen.

Bovendien is verzoeker atheïst. Ondanks het feit dat verzoeker hierdoor nooit persoonlijke repercussies heeft gekend, duldt men geen tegenspraak en krijgen zij wel degelijk te maken met discriminaties zoals hierboven reeds vermeld. Er zijn tevens gevallen geweest dat atheïsten wel degelijk zijn vervolgd voor het uitdragen van andere waarden dan de islam.

Verzoeker heeft bescherming nodig. Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden en het gebrek aan zekerheid, is het onmogelijk voor verzoeker om terug te keren."

2.2. Verweerder legt een aanvullende nota van 16 december 2024 neer, waarin hij middels URL verwijst naar volgende landeninformatie:

- UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van januari 2024,
- EUAA Country Guidance Note: Iraq van november 2024,
- COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update),
- EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van mei 2024.

2.4. Verzoeker legt een aanvullende nota van 20 december 2024 neer, waarbij hij de vertalingen van het boek waarin hij vermeld staat voegt.

Beoordeling

- 1.
- 2.
3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale

bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Irak te worden vervolgd omdat hij er zich kritisch uitliet over de milities in Irak en omdat hij atheïst is.

Blijkens de bestreden beslissing hecht verweerder geen enkel geloof aan de door verzoeker naar voor geschoven asielmotieven noch aan de vrees die hij hieruit puurt.

Na kennisname van de elementen in het dossier stelt de Raad vast:

- Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij een Jezidi-vereniging zou gesteund hebben door te werken voor de Jezidische krant 'Tigris': (i) verzoeker kon niet verduidelijken wanneer hij precies begon te werken voor deze krant (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 13) en kon evenmin concreet de inhoud van de door hem geschreven artikels toelichten (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 14-15); (ii) verzoeker legt vage, wijzigende en ontoereikende verklaringen af aangaande de "Jezidi culturele vereniging" waarvoor hij beweerde gewerkt te hebben (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 13-15);

- Verzoeker legt geen enkel overtuigend en tastbaar bewijs neer die zijn activiteiten voor de krant 'Tigris' bevestigen. De door verzoeker bijgebrachte kranten ontberen bewijswaarde. Niettemin verzoeker en zijn collega's alle documenten bij de inval van daesh zouden vernield hebben (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 8; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 7, p. 12, p. 14-16), legt verzoeker een origineel en een kopie van 2 kranten neer waarop zijn naam en functie als uitgever/redacteur vermeld staan. Bovendien hebben documenten slechts bewijswaarde indien zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, *quod non*. Voorts vormt het loutere feit dat verzoekers naam vermeld staat in een krant geen bewijs van verzoekers effectieve functie. Een krant is immers geen officieel document. Bovendien blijkt uit algemene informatie dat er in Irak een hoge graad van corruptie is, zodat de bewijswaarde van Iraakse documenten bijzonder relatief is.

- Verzoekers vermeende activiteiten bij de krant 'Tigris' dateren van minstens 10 jaar (tot 17 jaar terug). Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij sinds begin 2014 geen problemen meer kent hieromtrent

(notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 5; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 7-8, p. 17) en dat hij sinds 2014 niet meer in de journalistiek heeft gewerkt (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 17). Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij in geval van terugkeer naar Irak problemen zou kennen omwille van werkzaamheden die hij meer dan 10 jaar geleden zou hebben uitgeoefend.

- Aangezien verzoeker niet aannemelijk heeft weten maken dat hij effectief activiteiten uitvoerde voor een Jezidi vereniging of krant, kan evenmin geloof worden gehecht aan de beweerde problemen die hij daarom zou hebben gekend van 2007 tot 2014.

- Verzoeker verklaarde bij de DVZ dat hij tussen 2007 en 2014 meermaals bedreigd werd in de vorm van brieven en telefoontjes (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl hij bij het CGVS liet optekenen dat hij meermaals telefonisch bedreigd werd doch slechts één dreigbrief had ontvangen (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 11; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 26).

- Verzoeker komt niet verder dan het uiten van blote beweringen en veronderstellingen dat hij door leden van een gewapende terroristische groepering, dan wel een of meerdere sjiiitische milities, werd bedreigd (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 11-12).

- Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij na zijn vertrek uit Telkeif ook in Bagdad problemen kende met sjiiitische milities omwille van kritische commentaren en posts op sociale media.

- Wat betreft verzoekers verwijzing naar zijn kritische berichten op sociale media (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 6), heeft hij hiervan geen enkele melding gemaakt tijdens het interview bij de DVZ en tijdens het eerste persoonlijk onderhoud. Bovendien is niet geloofwaardig dat verzoeker alle commentaren zou hebben verwijderd, enkel een screenshot van 1 kritische commentaar zou hebben genomen en wel nog berichten van de laatste twee maanden zou hebben (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 10). Hieruit kan worden afgeleid dat verzoeker zich een profiel aanmeet omwille van opportunistische redenen.

- Wat betreft de bewering dat de milities kritiek uitten op verzoeker via sociale media onder valse namen en profielen (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 9-10) brengt verzoeker hiervan evenmin enig bewijs bij. Ook wat betreft de personen die verzoeker via sociale media zouden bedreigen beperkt verzoeker zich tot het uiten van loutere veronderstellingen dat het om leden van sjiiitische milities zou gaan.

- Aan de problemen die verzoeker in Bagdad zou hebben gehad kan geen geloof worden gehecht, gezien (i) verzoeker niet kon vermelden waar hij overal werk als journalist zou gezocht hebben (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 24-25), (ii) verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zich regelmatig negatief uitliet over de milities tegen journalisten in een café in Bagdad (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 18-20), (iii) verzoeker tijdens het interview bij de DVZ en het eerste persoonlijk onderhoud geen melding heeft gemaakt van het feit dat hij in Bagdad een dreigbrief zou hebben ontvangen (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 9, p. 17) en verzoeker deze dreigbrief pas tijdens het tweede persoonlijk onderhoud neerlegde terwijl deze dateerde van 26 juni 2014.

- Verzoeker verklaarde bij de DVZ in Bagdad te zijn neergeschoten, kogels in zijn been te hebben gekregen en hiervoor 7 keer geopereerd te zijn (verklaring DVZ, vraag 29; vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Verzoeker repte tijdens het eerste persoonlijk onderhoud echter met geen enkel woord over een beschieting, noch over een verblijf in het ziekenhuis van 20 dagen. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud liet verzoeker na om spontaan over de beschieting te beginnen, maar bevestigde hij slechts te zijn neergeschoten nadat hij werd geconfronteerd met zijn verklaringen bij de DVZ (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 7, p. 19-20, p. 25-26). Gezien verzoeker deze gebeurtenis aanduidt als de aanleiding voor zijn vertrek uit Irak is redelijk te verwachten dat verzoeker dit spontaan doorheen de procedure zou aanhalen. Dat verzoeker dit niet deed ondermijnt de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden beschieting.

- Het medisch attest betreffende de (beweerde) aanval in Bagdad van 28 juli 2014, waarin staat dat verzoeker op 2 juli 2014 werd opgenomen in het ziekenhuis met meerdere schotwonden en ontslagen is uit het ziekenhuis op 28 juli 2014 kan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden beschieting niet ombuigen. Documenten hebben immers pas bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is. Bovendien staat er in het document enkel dat verzoeker schotwonden had, maar wordt niets vermeld over de omstandigheden waarin deze wonden werden opgelopen. Het Belgisch medisch attest bevestigt dat verzoeker littekens heeft en beschrijft louter de littekens (plaats, vorm en grootte). Het attest doet geen enkele uitspraak over de omstandigheden waarin deze zijn ontstaan en stelt nergens dat de littekens zouden zijn veroorzaakt door schotwonden.

- Verzoeker maakt evenmin aannemelijk atheïst te zijn en omwille hiervan problemen te zullen hebben bij terugkeer naar Irak. Waar verzoeker voor de DVZ verklaarde dat hij atheïst is met interesse voor het christendom (verklaring DVZ, vraag 9) – wat op zich al een tegenstrijdigheid in zich houdt – haalt verzoeker

tijdens zijn persoonlijke onderhouden op het CGVS op geen enkel moment een interesse voor het christendom aan. Verzoeker maakt met zijn gebrekkige verklaringen verder niet aannemelijk dat hij effectief het atheïsme aanhangt (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 21-23; Facebookaccount). Volledigheidshalve merkt de Raad op dat verzoeker en zijn familie de islam niet praktiseerden in Irak en dat er zich in het verleden noch voor verzoeker noch voor zijn familie ooit problemen hebben voorgedaan omwille hiervan (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 10-11; notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 21-22).

- Tot slot stelt verzoeker dat hij van december 2014 tot augustus 2022 samen met zijn ouders, broer en zussen legaal in Turkije heeft verbleven, maar dat hij Turkije verlaten heeft richting België omdat zijn verblijfsvergunning werd ingetrokken (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 4-9, p. 23-25). Uit het door verzoeker bijgebrachte document blijkt echter dat verzoekers verzoek om internationale bescherming werd geweigerd. Het loutere gegeven dat verzoekers verzoek om internationale bescherming in Turkije werd geweigerd kan geenszins volstaan om in hoofde van verzoeker te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade ten aanzien van zijn land van herkomst, Irak.

Ingevolge de voorstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie heeft.

5. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Hij stelt dat hij daar de kans niet heeft gekregen om gedetailleerd zijn verhaal te vertellen. Bovendien stelt hij dat de aanwezige tolk vermoedelijk zijn verklaringen niet goed heeft vertaald. Verzoeker geeft aan dat dit ook het probleem was tijdens het eerste persoonlijk onderhoud. Hij wijst erop dat de aanwezige tolk Libanees-Arabisch was en dat hij dit reeds heeft opgemerkt. Hij stelt dat hierover wordt gemotiveerd door verweerder dat verzoeker tijdens het verhoor steeds de mogelijkheid heeft om een opmerking te maken over de tolk, maar dat dit voor hem onmogelijk is tijdens het gehoor aangezien hij geen Nederlands spreekt.

5.1. Vooreerst wordt samen met verweerder vastgesteld dat verzoeker aan het begin van het eerste persoonlijk onderhoud opmerkingen heeft geformuleerd over zijn interview bij de DVZ. Hij gaf aan dat de tolk verkeerdelijk had vertaald dat hij in contact kwam met de milities of leden van de milities, maar dat dit niet klopt. Hij stelde dat hij via zijn rapporten onrechtstreeks in contact kwam met de milities, die deze rapporten lazen (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 3). Daarnaast merkte hij op dat hij bij de DVZ vergeten melden was dat de algemene zetel van zijn krant zich in Sinjar bevindt (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 3-4). Verzoeker stelde dat hij geen andere zaken te melden had over zijn interview bij de DVZ, bevestigde dat hij alle belangrijke redenen in grote lijnen had kunnen geven en dat hij de tolk tijdens dat interview goed verstaan had (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 4).

Verder dient erop gewezen dat verzoekers verklaringen op de DVZ aan hem werden voorgelezen en hij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen. Bij het invullen van de vragenlijst werd verzoeker erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de DVZ.

Zo verzoeker in het verzoekschrift stelt dat het interview kort was en dat de tolk vermoedelijk zijn verklaringen niet goed heeft vertaald, duidt hij geenszins concreet aan welke zaken hij niet heeft kunnen vermelden, noch welke zaken verkeerdelijk vertaald zouden zijn.

Verzoeker toont geenszins aan dat het interview op een gebrekkige wijze verliep of dat de tolk zijn verklaringen verkeerd vertaald zou hebben.

5.2. Wat betreft de vermeende vertaalproblemen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud wordt in navolging van verweerder vastgesteld dat verzoekers advocaat op 14 maart 2024 een e-mail stuurde naar het CGVS waarin hij vroeg of er voor het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS een andere tolk kon worden voorzien dan de tolk voorzien tijdens verzoekers eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS, aangezien er bepaalde vertaalfouten zouden gebeurd zijn (zie e-mail advocaat, toegevoegd aan het administratief dossier). Verweerder wees er terecht op dat in deze e-mail niet vermeld werd over welke vertaalfouten het zou gaan, zodat de loutere opmerking dat vertaalfouten werden gemaakt niet kan volstaan om een andere tolk te eisen. Hoe dan ook dient vastgesteld dat verzoeker in het kader van zijn tweede persoonlijk onderhoud door een andere tolk werd bijgestaan (notities van het persoonlijk onderhoud 2).

Daarnaast wordt in navolging van verweerder vastgesteld dat verzoeker bij aanvang van het tweede persoonlijk onderhoud enkele opmerkingen formuleerde over zijn eerste persoonlijk onderhoud. Echter kwam naar voor dat, aangezien de notities van het eerste persoonlijk onderhoud nog niet naar verzoeker verstuurd

waren, verzoeker opmerkingen formuleerde ten aanzien van de notities van zijn advocaat (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 3). Hierbij dient te worden opgemerkt dat de notities van het persoonlijk onderhoud van de *protection officer*, opgesteld door een onpartijdige ambtenaar, voortgaan op de notities van verzoekers advocaat aangezien deze laatste de belangen van verzoeker verdedigt. De omstandigheid dat verzoekers advocaat mogelijks zaken anders in zijn notities noteerde, volstaat bijgevolg niet om te besluiten dat de tolk die verzoeker bijstond in het kader van zijn eerste persoonlijk onderhoud fouten maakte.

Bovendien werden de notities van verzoekers eerste en tweede persoonlijk onderhoud samen naar verzoeker verstuurd na het tweede persoonlijk onderhoud en heeft verzoeker geen enkele opmerking hieromtrent te kennen gegeven. Bijgevolg verklaarde verzoeker zich akkoord met de schriftelijke weergave van zijn verklaringen zoals weergegeven in beide notities van de persoonlijke onderhouds.

Verder dient vastgesteld dat verzoeker bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud verklaarde de tolk goed te verstaan (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 2), werd verzoeker erop gewezen dat hij het diende te melden als hij de tolk niet goed zou begrijpen (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 2), en bevestigde verzoeker op het einde van het persoonlijk onderhoud dat hij alle vragen en de tolk goed had begrepen (notities van het persoonlijk onderhoud 1, p. 28). Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat er zich problemen zouden hebben voorgedaan met de tolk tijdens verzoekers eerste persoonlijk onderhoud. Ten overvloede kan worden opgemerkt dat verzoeker ook op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud bevestigde dat hij alle vragen en de tolk goed begrepen heeft (notities van het persoonlijk onderhoud 2, p. 27).

Verzoeker duidt in het verzoekschrift bovendien niet concreet aan welke elementen verkeerd zouden zijn vertaald door de tolk.

Uit wat voorafgaat moet dan ook besloten worden dat uit niets blijkt dat verzoeker in het kader van zijn eerste persoonlijk onderhoud omwille van de toen beschikbare tolk belemmerd zou zijn geweest bij het uiteenzetten van zijn relaas.

5.3. Aldus kan worden vastgesteld dat de informatie en verklaringen verkregen tijdens het procedureverloop voor de DVZ evenals in het kader van verzoekers persoonlijke onderhouds op het CGVS betrouwbaar zijn en in aanmerking kunnen worden genomen voor wat betreft de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

De vastgestelde tegenstrijdigheden en omissies in verzoekers verklaringen kunnen derhalve niet worden gerechtvaardigd door voorgehouden doch geenszins aangetoonde vertaalproblemen.

6. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat zijn advocaat het volledig administratief dossier heeft opgevraagd, maar tot op heden niet heeft mogen ontvangen.

Verzoeker gaat eraan voorbij dat het inzagerecht hem toelaat om zijn dossier op het Commissariaat-generaal in te kijken en kennis te nemen van de inhoud teneinde zijn verdediging te organiseren. Verzoeker toont niet aan dat hij geen toegang kreeg tot het dossier door inzage op de zetel bij verweerder. Bovendien kon verzoeker ook kennis nemen van het dossier bij de griffie van de Raad.

Waar verzoeker verwijst naar zijn schriftelijke vraag om een kopie van het administratief dossier en hij verweerder verwijt er niet op geantwoord te hebben, wordt erop gewezen dat er geen enkele rechtsregel bestaat waaruit blijkt dat verweerder verplicht zou zijn om binnen een bepaalde tijdspanne bepaalde stukken over te maken waar per e-mail of per fax om wordt verzocht. Uitzondering hierop betreft de procedure voorzien in artikel 57/5^{quater} van de Vreemdelingenwet op grond waarvan de verzoeker een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud kan opvragen voordat de beslissing over zijn verzoek om internationale bescherming wordt genomen.

7. De door verzoeker bijgebrachte informatie inzake de situatie van atheïsten in Irak vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke. Verzoeker heeft immers niet aannemelijk noch concreet weten maken dat hij daadwerkelijk atheïst is.

8. Zo verzoeker meent dat de door hem bijgebrachte UNHCR-documenten niet zijn onderzocht, kan slechts worden vastgesteld dat verweerder hieromtrent wel degelijk heeft gemotiveerd. De bestreden beslissing stelt dienaangaande:

“Ten slotte beweerde u van december 2014 tot augustus 2022 samen met uw ouders, broer en zussen legaal in Turkije te hebben verbleven. Jullie zouden er een verblijfsvergunning hebben gehad en eveneens een aanvraag bij het UNHCR hebben ingediend. Omdat uw verblijfsvergunning werd ingetrokken, zou u Turkije hebben verlaten, richting België (CGVS II p. 4-9; 23-25).

[...]

De documenten van het UNHCR tonen enkel aan dat u en uw familie eveneens bij het UNHCR in Turkije een aanvraag indienden om als vluchteling te worden erkend, niets meer, niets minder.”

Verzoeker hekelt in het verzoekschrift louter dat de UNHCR-documenten niet in overweging worden genomen, maar voert verder geen concreet argument dienaangaande aan.

9. Verzoeker vraagt zich in het verzoekschrift verder af hoe hij zal onthaald worden in Irak indien men te weten komt dat hij asiel aanvroeg en de Westerse waarden nastreeft.

Verzoeker concretiseert echter op generlei wijze hoe zijn verzoek om internationale bescherming en zijn voorgehouden nastreven van de Westerse waarde een risico op persoonsgerichte vervolging in zijn hoofde zou inhouden in geval van terugkeer naar Irak.

10. Bij aanvullende nota van 20 december 2024 legt verzoeker twee vertalingen neer van een pagina van het boek waarin verzoeker vermeld staat. De Arabische pagina is niet bij deze aanvullende nota gevoegd, noch kan blijken uit welk boek deze pagina afkomstig is. Bovendien heeft verzoeker nooit eerder melding gemaakt van een boek waarin hij zou vermeld staan. De door verzoeker bijgebrachte vertalingen van een pagina uit een niet nader genoemd boek kunnen bezwaarlijk volstaan om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het door verzoeker voorgehouden profiel van journalist en zijn hiermee gepaard gaande asielrelaas te doen ombuigen, laat staan om een gegronde vrees in hoofde van verzoeker aan te tonen.

11. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten (verzoekers Iraakse identiteitskaart; verzoekers Iraaks paspoort; verzoekers elektronisch visum voor Turkije; verzoekers Turks rijbewijs; een attest betreffende de afsluiting van verzoekers Turks asioldossier; een brief aan verzoekers Turkse advocaat (en vertaling); een Turkse overlijdensakte van verzoekers vader; verschillende foto's van verzoekers vernielde woning in Irak; verzoekers Belgisch rijbewijs) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

13. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, alsook naar de middels aanvullende nota van 16 december 2024 bijgebrachte geactualiseerde informatie en analyse door verweerder, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de provincie Ninewa geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoont die tot gevolg hebben dat verzoeker, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend vijftientig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A. COOLBRANDT,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A. COOLBRANDT	W. MULS
---------------	---------